

Sygnatura akt IV Ka 877/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Adam Pietrzak
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Władysławy Kunickiej - Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 30 grudnia 2014 roku

sprawy **P. Ł.**

syna S. i R. z domu S.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 178 a § 1 i 4 k.k. i art. 244 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 3 października 2014 roku, sygnatura akt II K 770/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. wydatki związane z postępowaniem odwoławczym zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 877/14

UZASADNIENIE

Wyrkiem z dnia 3 października 2014 r. (sygn.akt II K 770/14) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu po rozpoznaniu sprawy P. Ł. oskarżonego o to, że:

I. w dniu 12 czerwca 2014 roku w W., woj. (...), na ulicy (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości po spożyciu alkoholu: I badanie – 0,36 mg/l; II badanie – 0,38 mg/l w wydychanym powietrzu, kierował motorowerem m-ki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc uprzednio skazanym przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu prawomocnym wyrokiem o sygn. akt II K 917/13 z dnia 24 września 2013 roku dotyczącego prowadzenia pojazdu mechanicznego pod wpływem alkoholu,

tj. o czyn z art. 178a§1 i 4 kk

II. w dniu 27 czerwca 2014 roku w W., woj. (...), na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym motorower marki L. o nr rej. (...) nie stosując się przez to do orzeczonego w stosunku do niego przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem sygn.

akt II K 917/13 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w okresie od dnia 29 czerwca 2013 roku do dnia 29 czerwca 2015 roku,

tj. o czyn z art. 244 kk

oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a§ 1 i 4 kk i za to na podstawie art. 178a§ 4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

P. Ł. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 244 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk i 86§1 kk połączył oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i II dyspozycji wyroku i orzekł karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat 3 (trzech).

Na podstawie art. 42§2 kk orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat.

Na podstawie art. 71§ 1 kk orzekł od oskarżonego karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych z określeniem wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w sprawie w kwocie 90 złotych i wymierzył mu opłatę w wysokości 180 złotych.

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator na podstawie art. 425§1 i 2 kpk oraz art. 444 kpk w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego zarzucając na podstawie art. 427§1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 3 kpk:

Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść polegający na uznaniu, iż w świetle ujawnionych w toku postępowania dowodów wobec P. Ł. zachodzą przesłanki stosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, podczas gdy właściwości i warunki osobiste oskarżonego, uprzednia karalność za popełnienie przestępstwa podobnego, kierowanie motorowerem po raz kolejny w stanie nietrzeźwości oraz wbrew zakazowi oraz popełnienie kolejnego przestępstwa, już w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego polegającego na kierowaniu motorowerem wbrew orzeczonemu zakazowi wskazują, iż nie jest spełniona podstawowa przesłanka stosowania tej instytucji, tj. nie istnieje pozytywna prognoza, wyrażająca się w przekonaniu, iż oskarżony nie powróci do przestępstwa, a zatem że wykonanie orzeczonej kary nie jest konieczne.

W konsekwencji skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu za zarzucane czyny bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wymiarze łącznym ośmiu miesięcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Poczynione przez sąd I instancji ustalenia faktyczne i ocena prawna przypisanych oskarżonemu czynów nie budzą zastrzeżeń.

W świetle okoliczności sprawy i dyrektyw art. 53 kk brak jest podstaw do uznania wymierzonych oskarżonemu kar i orzeczonego środka karnego za rażąco niewspółmierne z rozumieniem przepisu art. 438 pkt 4) kpk.

Nie budzi również w ocenie sądu odwoławczego zastrzeżeń orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Nie tracąc z oczu faktu uprzedniej karalności oskarżonego i dopuszczenia się kolejnego czynu w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego o czyn wcześniej popełniony stwierdzić należy, iż trafnie wskazuje sąd I instancji, że stworzone przez oskarżonego zagrożenie dla innych uczestników ruchu było nieznaczne, w wypadku czynu II zaś ograniczona była możliwość skorzystania przez oskarżonego z transportu publicznego.

W tej sytuacji przy uwzględnieniu sytuacji rodzinnej i zawodowej oskarżonego sąd odwoławczy przychyła się do stanowiska sądu I instancji w kwestii zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie znajdując podstaw do uwzględnienia zarzutu i wniosku apelacji.

Mając na względzie powyższe sąd okręgowy orzekł jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach oparte jest na przepisie art. 636§1 kpk.